

РЕШЕНИЕ

№ 4529

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3534** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба от “Новеламед“ ЕООД, срещу Решение № 501/31.01.2023г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 18-ти състав, постановено по н.а.х.д. № 12302/2021г.

В касационната жалба са наведени оплаквания за неправилност на въззивният акт. Според касатора СРС не е изпълнил задължението си за всестранно и цялостно изследване на всички релевантни по делото факти, с което е нарушил разпоредбите на чл.84 от ЗАНН, вр.чл.14 от НПК. Исква се отмяна на първоинстанционното решение и връщането му за ново разглеждане, алтернативно отмяна на процесното наказателно постановление.

Ответникът – директор дирекция „Инспекция по труда“-С., чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище, че касационната жалба е неоснователна и недоказана.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано

да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество същата е основателна.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Разпоредбата на чл. 63, ал.1 от ЗАНН препраща към касационните основания, визирани в чл. 348, ал.1 НПК – нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Посоченото касационно основание в жалбата „необоснованост” не попада в кръга на валидните касационни основания по чл.348, ал.1 от НПК, поради което не следва да бъде обсъждано от настоящия съд.

Настоящата инстанция намира, че решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо. Постановено е от родово и местно компетентен съд, след валидно сезиране, срещу акт подлежащ на съдебен контрол. Същото обаче е неправилно, поради допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила.

Съгласно разпоредбите на чл. 172а, ал. 2 от АПК съдът излага към решението си мотиви, въз основа на които то е постановено, които мотиви следва да съдържат становищата на страните, фактите по делото и правните изводи на съда. Именно в мотивите на съдебното решение следва да бъде даден отговор на важните и съществени въпроси поставени за решаване на делото. В тях следва да са изложени фактите и обстоятелствата, които съдът е приел за установени въз основа на преценката на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и по вътрешно убеждение. Съобразно приетите за установени обстоятелства съдът следва да квалифицира фактите и да направи съответните правни изводи, които също следва да бъдат изложени в мотивите на решението. При мотивиране на фактическите и правни изводи на съда, същият следва да се произнесе по фактическите и правни доводи и възражения на страните, както и да обсъди събраните по делото доказателства, да посочи върху кои от тях основава приетата за установена фактическа обстановка, каквато в случай липсва, като обоснове приемането им или изключването от доказателствения материал.

В нарушение на чл. 172а, ал. 2 АПК (респ. чл. 236, ал. 2 ГПК) районният съд не е обсъдил всички доказателства и релевираните от касационния жалбоподател доводи. Липсва анализ на събраните по делото противоречиви гласни доказателства и аргументи за тяхното кредитиране или не. Съдът не е обсъдил и не се позовал на нито едно конкретно доказателство по делото. Както се спомена по-горе, липсва фактическа обстановка, приета въз основа на събраните в хода на съдебното следствие доказателства като въззивният съд единствено е отразил, че приема фактите, установени от наказващия орган и изложеното в обстоятелствената част на наказателното постановление. От друга страна не е обсъден нито един от доводите на жалбоподателя, нито представените от него писмени доказателства.

Необсъждането на доказателствата по делото в съвкупност с доводите на страните представлява съществено нарушение на съдопроизводствените правила, препятстващо касационната проверка за съответствие на решението с материалния закон.

На последно място, но не и по значимост, касационната инстанция не е съдебна инстанция, която непосредствено събира, проверява и анализира доказателствените

материали. Затова тя не може да установява нови фактически положения, различни от включените в предмета на доказване факти и обстоятелства, приети за установени от въззивната инстанция. Касационният съд само контролира правилното приложение на материалния и процесуалния закон, поради което не може да подменя вътрешното убеждение на инстанциите по същество, на които е възложено да обсъждат резултатите от проведеното съдебно следствие. Т. на практика не е извършено, тъй като в разрез с принципа на служебното начало, съдът не е осигурило изискуемото обективно, пълно и всестранно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, посредством събиране на гласни и писмени доказателства.

С оглед изложеното настоящата инстанция намира, че съдържанието на оспореното решение не отговаря на изискванията на чл.172а, ал.2 АПК, респ. на чл. 235, ал.2 и чл. 236, ал.2 от ГПК, приложими на основание чл. 249, във вр. чл.144 АПК. Допуснатите от въззивния съд процесуални нарушения по чл. 172а, ал. 2 от АПК са съществени, защото препятстват проверката относно приложението на материалния закон и обосноваването на решението.

Като неправилно и на основание чл. 209, т.3 от АПК, решението следва да бъде отменено и делото върнато на същия съд, за ново разглеждане от друг състав, който да отстрани допуснатите процесуални нарушения посочени по-горе.

На основание чл.226, ал.3 от АПК, районният съд следва се произнесе по направените искания за разноси.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. второ и чл. 222, ал.2, т.1 от АПК, Административен съд София-град XVIII-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 501/31.01.2023г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 18-ти състав, постановено по н.а.х.д. № 12302/2021г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд. Решението е окончателно .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ 1

2.